

Idrottsveteranen

Nr 1 2018

Idrottsveteraner rastar i Abiskofjällen. Foto: Petter Trens

Tidningen ges ut i digital form till sårade/skadade soldater
och Idrottsveteranernas stödmedlemmar

Idrottsveteranen

Idrottsföreningen för sårade/
skadade soldaters tidskrift

Nr 1 • 2018

Andra årgången

Redaktör och ansvarig utgivare:
Leif Ölmeborg

Innehåll:

Det går utför	s 3
Påskexpeditionen	s 6
FMM skytte	s 10
Prova på dagar, bowling och veterandagen	s 13
Fanmottagning	s 17
Vem får stöd	s 19
Nytt medlemshanterings- system	s 19
Kajakturen på västkusten	s 20

Styrelsens sammansättning

Ordf	Leif Ölmeborg
Vice ordf	Marcus Dahlberg
Tävlansv	Milad Samadi
Kassör	Lars Fockborn
Medlems- ansvarig	Thomas Torkelsson
Ledamot	Roger Ljunggren Oscar Karlflo Johan Kaliff

Ordförande har ordet

Vi är nu inne i vårt fjärde verksamhetsår och detta är andra årgången av föreningens tidning.

Under året har vi genomfört ett antal verksamheter som närmare kommer att beskrivas längre fram.

Vi har lagt om vårt medlemshanteringssystem för att minska den administrativa bördan. Vi nyttjar My Club, vilket bl.a. innebär att du som inte är ständig medlem kommer att få en faktura per mail när det är dags att betala medlemsavgiften nästa år. Det är också i det systemet du anmäler deltagande i föreningsarrangemang när inbjudningar skickas ut.

Nytt för i år är att FM har öppnat upp för vårt deltagande i försvarsmaktsmästerskap i skytte. Till nästa år ska vi försöka att ställa upp med ett lag om tre personer.

Jag har skrivit det förut och skriver det igen: En viktig uppgift för er stödmedlemmar är att hjälpa till vid våra föreningsarrangemang. Vi är inte så många i styrelsen som arbetar med arrangemangen, så här finns möjlighet att bidra.

Jag vill rikta ett särskilt tack till Milad Samadi och Thomas Torkelsson som lägger ner ett stort arbete på att arrangera diverse verksamheter som kajakturen, klippklättring och inte minst påskexpeditionen som i år gick av stapeln i Abisko-fjällen samt Camp Grayling som genomförs i slutet av juli. Det ligger många timmars arbete bakom arrangemangen. Utan engagemang av den typen blir det inte mycket verksamhet!

Stort tack Milad och Thomas!

Det går utför för Idrottsveteranerna

Den 18-25 mars samlades 9 idrottsveteraner för att åka skidor i Kläppens skidanläggning strax söder om Sälen. Vi var från början 13 anmälda, men sjukdom satte stopp för två av deltagarna och den tredje tackade ja till vår förfrågan att vara behjälplig under påskexpeditionen som genomfördes veckan därpå.

Vi inkvarterades i en stuga med två lägenheter med möjlighet att åka skidor från stugan till liften och från backen till stugan.

Stugan

Detta var andra året som föreningen arrangerade skidresan. Kl 0900 varje morgon när liftarna öppnade var huvuddelen på plats för dagens skidåkning. Någon enstaka äntrade istället skidspåret på längdskidorna, men de flesta åkte utför.

Vi hade en vecka med fantastiskt fint väder och med en snötilgång som var utöver det vanliga. I backarna och i skidspåren är det alltid gott om snö då snökanonerna gjort sitt, men i år var det även meterdjupt i terrängen.

Stugorna har 10 sängplatser, men är mer anpassade till två barnfamiljer än 10 vuxna varför vi maximerar antalet deltagare till 7/lägenhet. Varje lägenhet består av två sovrum med dubbelsäng och ett sovloft med sex sängar. Vi lagar huvuddelen av maten själva i stugorna och äter ute på någon av anläggningens restauranger vid något tillfälle. Denna gången valde vi toppstugan med en fantastisk utsikt.

Den nya gondolen som går upp till toppstugan har, förutom att det är ett bekvämt transportmedel i alla väder, medfört att liftköerna i det närmaste är borta. Pistsystemet erbjuder backar för både nybörjare och mer avancerade åkare.

Lunch i toppstugan

Häng med på en tur i backen

<https://www.facebook.com/leif.olmeborg/videos/vb.100002832941920/1409406482497103/?type=3>

Lunch i stugan

Föreningen står för kostnaden för resor, boende, mat, skidhyra och liftkort/spårknapp.

Till nästa år är det bokat en stuga med plats för 14 deltagare (sju i vardera lägenhet) vecka 12, d.v.s. 17-24 mars. Det kommer också vara möjligt att delta del av tiden, sön-tors eller tors-sön. Om det blir fler anmälda kommer de som inte tidigare deltagit att prioriteras. Anmälan görs via det utskick som kommer via mail och ska vara inne före den 25 november för att vi ska få 10 % rabatt på liftkort och 20% på skidhyra. Du som är sårad/skadad medlem är hjärtligt välkommen att delta. Tänk också på att ordna ledighet med arbetsgivaren innan du anmäler dig, så att vi slipper sena avhopp som kostar föreningen pengar i onödan.

Några glada deltagare

Gondolen

Påskexpeditionen i Abisko

Tisdagen den 27 mars anslöt alla deltagarna utom tre stycken vid Stockholms central för resa till Abisko. Några få personer kånkade på utrustning i form av tält, vindsäckar, spadar, kök, mat m.m. som skulle användas under turen. En stund efter avgång från Stockholms central samlades deltagarna i expeditionsledarens kupé för genomgång.

Vid ankomst till Abisko uthämtades övrig utrustning, bl.a. en snöskoter, skidor m.m. som hyrts på plats och två timmar senare skidade gruppen iväg då även de tre övriga deltagarna anslutit. En av dem var en norrman som är medlem i vår norska systerorganisation, SIOPS. Han var dock inte den ende internationella deltagaren. Till turen hade också 7 danskar anslutit tillsammans med de svenska deltagarna som delades upp i två grupper. Den ena gruppen bestående av fyra sårade/skadade varav en anslöt dag två, skulle bo på fjällstationen i Abisko för att därifrån genomföra turer efter förmåga. Den andra gruppen bestod av 11 personer som skulle genomföra fjällturen, d.v.s. totalt 22 deltagare.

Foto: Petter Trens

Väldigt tidigt efter avmarsch insåg en av de svenska sårade/skadade att detta inte skulle fungera och valde därför att återvända till fjällstationen och delta i den verksamhet som där skulle genomföras. Som tur var fanns det rum på stationen som kunde hyras, vilket inte brukar vara fallet under påskhelgen då det oftast är fullbokat.

Den första dagens skidtur gav vid handen att den danska gruppen var något långsammare beroende på sina skador och det beslutades efter den första natten att den svenska gruppen skulle skida i förväg till den första gemensamma rastplatsen. Då den danska gruppen inte kom till rastplatsen gav sig expeditionsledaren ut för att söka efter danskarna. Det visade sig att de valt sommarleden istället. Det beslutades då att grupperna skulle gå skilda vägar. Den danska gruppen höll sig till Kungsleden och terrängen kring Abiskojauresjön medan den svenska gruppen fullföljde den planerade rutten runt Abiskomassivet.

Under turen medföljde journalisten Lasse Edfast och fotografen Petter Trens vars bilder du ser i denna artikel.

Vädret under turen var varierande med snöfall, vindar och strålände solsken. Temperaturen gick ned till - 22 grader men låg oftast kring - 10 grader.

Den näst sista dagen passerade vi genom Lapporten som varit en av resans stora delmål och utgör en ikon i den svenska fjällvärlden. Det var verkligen magiskt att skida igenom denna stora öppning till Abiskofjällen under strålände solsken tillsammans med övriga 9 deltagare i gruppen. Vikten från pulkor och ryggsäckar blev genast mindre av de vackra vyerna.

Foto: Petter Trens

Efter Lapporten stannade vi för lunchrast varvid en grupp bestämde sig för att genomföra en mindre topptur på berget Nissonsnuohkki, 1372 höjdmeter. En av deltagarna hade aldrig varit på ett berg förut och blev inspirerad till framtida äventyr. Samtidigt bestämde sig den andra gruppen för att avbryta och återgå till fjällstationen. Expeditionsledaren ledsagade dessa till stationen och återvände sedan någon mil till den resterande gruppen för att sova ute den sista natten och gå den sista etappen på skidor tillbaka till Abisko.

Foto: Petter Trens

På väg ner från berget mötte vi en taiwanesisk cyklist som cyklade ensam upp mot Lapporten! Han hade rest från Taiwan med en specialbyggd cykel med s.k. ballongdäck som höll honom flytande ovanför snön, thermoshållare på framgaffeln och damasker för bromsar och växel. Han verkade vara minst lika förvånad över att möta oss ute med skidor, pulkor och stora ryggsäckar som vi var av att möta honom. Taiwanesen är en bra påminnelse för oss alla att inget är omöjligt och att man kan uppnå alla mål med tillräcklig vilja, till och med att resa från Sydostasien för att cykla upp för Abiskomassivet, vintertid, ensam!

Låt detta tjäna som påminnelse för flera av oss som måste ta fram vår inre taiwanes för att uppnå våra mål!

Foto: Petter Trens

Under måndagen åkte vi sedan tillbaka till Stockholm där huvuddelen skildes åt. Själv ankom jag Göteborg med tåg på tisdag eftermiddag och kan lägga en trevlig vecka och månader av planläggning till handlingarna. Inga skador, inga tillbud och fantastiska minnen gör mig extra glad.

Nästa års tur kommer att utgöra den fjärde i raden och gå av stapeln under påsken 2019 i Sarekfjällen. Sarek är en av Europas sista riktiga vildmarker och ett fantastiskt fjällområde. Jag rekommenderar er som medlemmar att redan nu kolla upp Sarek på internet och njuta av bilderna på ett unikt och oslagbart fjällandskap. Om ett par månader kan du också stå där.

Erfarenheterna från årets tur innebär att vi till nästa år kommer att dela in deltagarna i tre grupper. En grupp med god fjällerfarenhet genomför en längre tur och ligger ute hela tiden. En annan grupp genomför kortare dagsetapper, men ligger ute hela tiden. Den tredje gruppen bor inomhus och får grundläggande fjällkunskap och genomför kortare dagsturer, med någon eller några övernattningsar i tält beroende på deltagarnas förmågor. Alla grupper kommer i god tid före anmälan att få ett dagsschema för hela perioden där det framgår vad som förväntas av den enskilde i termer av förkunskapskrav och förutsättningar för de olika grupperna.

Foto: Petter Trens

Idrottsveteranerna kommer återigen att ta på sig ledartröjan för att genomföra påskturen 2019. Vi kommer att föra en dialog med våra danska och norska samarbetsorganisationer med målsättningen att få till ett samnordiskt genomförande.

För dig som stödmedlem och sårad soldat i synnerhet är påskturen som föreningens största evenemang också kanske ett av de mest givande. Det spelar ingen roll vilken skada du har eller ens fjällvana, utan tanken är att du med god vägledning och god motivation kommer ut ur din komfortzon, lär dig nya saker och träffar nya vänner. Framförallt tror Idrottsveteranerna att påskturen utgör en fantastisk möjlighet för dig att ställas inför utmaningar och växa som person. Vardagen hemma kommer i alla lägen att bli enklare och smidigare när du kämpat med att bygga en snömur och sätta upp ett tält i 20 minusgrader och starka vindar.

Håll utkik på hemsidan och i e-post inkorgen efter inbjudan till påskturen 2019 till Sarek!

Milad Samadi

Expeditionsledare

Idrottsveteraner deltar i FMM i skytte

Försvarsmaktsmästerskap i skytte 18-05-02 till 18-05-04.

Tisdagen den första maj bar det av mot den kungliga huvudstaden för att delta i försvarsmaktsmästerskapet i skytte. Efter en hel del mailande mellan mig och Magnus Ahlin och Leif Ölmeborg så var nu dagen D kommen. En smått förvirrad Nordqvist i Stockholm skulle nu ta sig till centralstationen för att hämta upp Ahlin. Men har man väl kört Sisu i Bosnien, så hur svårt kan det vara att köra i Stockholm! Efter att ett tag så var både jag och Ahlin på väg ut mot Livgardet, Väl på plats passerade vi vakten utan problem. Ett stort tack till personalen i vakten som hjälpte att finna oss tillrätta och de fick oss båda att känna att vi var välkomna.

Vi blev inackorderade i kasern Narva och både Ahlin och jag fick egna logement. Skön känsla att bädda sängen med de klasiska blå och vita påslakanen. Under vårt irrande fram till aktuell kasern fick vi många nyfikna blickar. Iförda Idrottsveteranernas snygga träningsjacka och byxor gjorde vi troligen ett bra intryck på de anställda soldaterna och övrig personal. Puts och stuts,

Dag:2

Efter frukost begav vi oss av för att anmäla oss inför tävlingen. Där träffade vi kapten Berglund och fick ett mycket bra bemötande och info om tider, platser med mera. Berglund frågade om vi hade låst in våra vapen. Vilka vapen svarade jag och Ahlin? Efter ett samtal med ordförande i Idrottsveteranerna, Leif Ölmeborg, så kom han dit och såg till att vi fick kvittera ut våra Ak-5 och pistol M/88 (stort tack Leif Ölmeborg). Under dagen kom det folk från alla vapenslag och från hela Sverige. Vi fick många frågor om vilka vi var och vad föreningen stod för. Många blev förvånade över att vi gjorde så mycket i föreningen. Senare på kvällen var det välkomstmiddag i matsalen. Före middagen kom överste Laura Swaan Wrede som är chef för Livgardet fram till mig och Ahlin och frågade om hon fick presentera oss inför det övriga tävlande som var med på middagen.

Från vänster Stefan Nordqvist, C LG, Magnus Ahlin

Under sitt framförande pratade hon om vikten av att ta hand om oss veteraner. Hon frågade oss om hon fick berätta om vad vi hade för problem, vilket vi tyckte var mycket bra. Efter middagen kom det fram ett flertal deltagare och ville veta mer om Idrottsveteranerna. Det kändes stort att chefen för Livgardet belyste det behov av stöd som finns och som många av oss upplever eller har upplevt.

Dag 3

Inskjutning

Nu blev det en dag på skjutbanan med inskjutning som tog i stort sett hela dagen, Inte för att vi var så dåliga skyttar utan för att antalet skyttar var så stort. Vi var ca 180 startande skyttar. Vi fick ett otroligt bra och professionellt bemötande av skjutinstruktör fänrik Westman på platsen. Likaså här kom många fram och frågade vad Idrottsveteranerna är för något. Vi informerade om vad föreningen står för, våra syften och aktiviteter. Alla uttryckte sitt gillande över att föreningen finns.

Dag 4

Tävlingsdagen är här.

Upp och äta frukost ner och låsa ut vapen. Lite nervositet låg nog i luften på bussen ut till de olika stationerna. Vi började med fältskytte med åtta olika stationer med olika mål på varierande avstånd. Vi började med att skjuta uppe ifrån ett tak ner på mål, vilket inte var så lätt men roligt att få tänka till lite. Avstånden varierade från 50-450 m. Hela tävlingen var bra planerad med roliga och svåra mål. Jag och Ahlin placerade oss runt mitten i startfältet på fältskyttet, vilket vi båda var nöjda med.

Skjutmoment i Strid i bebyggelse-anläggningen.

På eftermiddagen var det dags för banskytte 300 meter. I den grenen ställde jag upp själv och Ahlin stod över. Döm om min förvåning när jag ligger där på vallen och någon frågar "hur går det Stefan". Där står chefen för Livgardet i ösregnet och undrar om vi har fått ett bra bemötande. "Det kan jag lova överste", sa jag, Översten sa att hon tyckte att det var roligast att vi kom och deltog.

Banskjutning i ösregn.

Dag 5

Vapenvård och inlämning av vapen.

Nu var det dags att lämna in vapen och lämna Livgardet med ett stort leende på läpparna. Det otroliga bemötande vi fick av personal och soldater och övriga tävlande på Livgardet värmde två mycket nöjda veteraner.

Så till nästa år vore det kul om vi kunde ställa upp med ett lag och visa var skåpet ska stå.

Ett stort tack till Livgardet och Idrottsveteranerna/Leif som gjorde det möjligt för oss att delta i FMM

Två mycket nöjda deltagare!!

Stefan Nordqvist och Magnus Ahlin

Prova på dagar på Livgardet, infodag med bowlingturnering och veterandagen

För tredje gången genomfördes en prova på helg där vi erbjuder deltagarna att prova på ett antal verksamheter av fysisk karaktär, men också sådana som kräver ett stort mått av koncentration.

Fredagen den 25 maj anlände deltagarna och inkvarterades i logement i Internationella utbildningsenhetens (IntutbE) lokaler i Kungsängen. Regementet har ju också det som kallas kavallerikasern (f.d. K1) på Lidingövägen i Stockholm.

Det var något färre anmälda jämfört med förra gången, 12 st varav 3 st inte kunde komma p.g.a. sjukdom. Kanske kan det lägre antalet deltagare förklaras med förläggningsstandarden, vilket några uttryckt då deras PTSD ger svårigheter. Tidigare har vi hållit till på Bosön där vi eftersträvat enkelrum för alla, men de kunde inte ta emot oss detta år vid önskad tidpunkt. Tidpunkten valdes för att de som så önskade skulle kunna stanna kvar över måndagens infodag med bowlingturnering på kvällen och därefter delta i veterandagen på Gärdet. På så sätt skulle de kunna delta i veterandagsceremonin på tisdagen utan att behöva avsätta särskilda resekostnader för deltagandet.

Lördagen den 26 maj startade med frukost i matsalen på regementet för att kl 08.00 transporteras till Stålboda skjutbanor. Där delades gruppen upp på två stationer. Den ena var lerduveskytte där stf kompch för stab-ingkomp på BA 02, Mats Lundkvist, ställde upp med sin utrustning. Att lerduveskytte kräver teknik lyckades de flesta bevisa, men alla tyckte att det var en rolig sport.

Den andra stationen omfattade bågskytte. En bågskytteklubb i Uppsala som Tommy Andersson har kontakt med kom dit med bågar, pilar och mål. Även om bågskyttet var enklare än lerduveskyttet, så tillvida att alla träffade i alla fall målet, så är även det en sport som kräver mycket teknik för att nå bra resultat. Instruktören lyckades avsevärt förbättra deltagarnas resultat med instruktioner efterhand.

Efter dessa två stationer tog vi plats på skjutvallen för att prova på prickskyttevapen både 7,62 mm och 22 long. Vi fick även möjlighet att skjuta med pistol Glock. Automatbanorna gör det enkelt för dagens soldater jämfört med hur det var tidigare med att gå fram och markera eller ha markörer i markörgraven. Med avbrott för lunch fortsatte skjutningarna en bit in på eftermiddagen. Tack Magnus Ahlin som ställde upp med utrustning.

Söndag morgon inleddes med fysiskt aktivitet i egen regi där regementets faciliteter stod till buds.

Kl 0930 samlades vi återigen i GA-rummet för att lyssna till kn Thomas Berglund som genomfört Dakar-rallyt på mc ett antal gånger. Han berättade med inlevelse om alla de utmaningar det innebär att köra motorcykel i den terräng och det klimat som råder. En specialsträcka lång som Stockholm-Sundsvall låter ju inte så besvärande, men med tillägget "i diket" blir det tuffare. Hans karriär avslutades med seger i det som kallas MalleMoto-klassen. Den innebär att åkaren har endast en liten låda med utrustning som arrangören transporterar mellan de olika specialsträckornas mål och där får åkaren själva ta hand om sin motorcykel, utan stöd från ett serviceteam, som han tidigare haft. Thomas avslutade med en föreläsning av sin motorcykel och vad den kan uträtta. Åskådarna imponerades av hans förmåga att hantera motorcykeln inte minst när han mötte en bandvagn på 1,5 m höjd och samtidigt vinkade åt föraren.

Efter lunch transporterades vi ut på skjutfältet där skytte med svartkrutsvapen tog vid. Det var Svea Livgardes Musketerarkår som ställde upp med instruktörer, vapen och ammunition. Vapnen är slaglåsgevär m 1815/45 som ersatte flintlåsgevären på 1840-talet. Ett 20-tal år senare konkurrerades dessa ut av bakladdningsmekanismer och senare av enhetspatroner. Gevären laddas alltså från mynningen genom att svart-

Kl 14.30 samlades vi i Gustav Adolfs-rummet i kanslihuset där Mahin Ahkami gav oss goda kostråd. Att kosten påverkar hur vi mår och fungerar är ju välkänt för alla, men vi tänker inte alltid på det i det dagliga livet. Här kan var och en påverka sin situation genom bra kostvanor. Delar av hennes presentation hittar du här <https://myclub-site.s3.amazonaws.com/uploads/documents/000/014/109/Mahin.pptx>

Efter kostrådgivningen genomfördes föreningens höstmöte med sedvanliga mötesförhandlingar. Den nya styrelsen som du kan se på omslagets insida valdes och styrelsen gavs i uppdrag att utforma ett system för att premiera välförtjänta medlemmar med t.ex. en medalj.

Kvällen avslutades med en trerättersmiddag i regementets VIP-matsal.

krut hålls ifrån en liten behållare och en blykula som är handtillverkad stöts ner med läskstången. En tändhatt sätts på slaglåset som i sin tur tändar svartkrutet. Johan Kaliff visade sig vara en mästare i att hantera svartkrutsgewäret. Mer om kåren kan du läsa här <http://musketerarkaren.eu/>

Efter middagen intog vi regementets luftvapenhall där kvällen avslutades med luftgevär- och luftpistolsskytte.

På måndag förmiddag åkte vi till Uppsala för att närvara när Uppsala kommuns och Sveriges första veteranpark invigdes. Parken ligger i nära anslutning till veteranmottagningen på Akademiska sjukhuset närmare bestämt omedelbart till höger när du svänger in från Sjukhusvägen mot Akademiska sjukhuset.

Efter lunch i Uppsala transporterade vi oss till Stockholm där vi genomförde en bowlingturnering och kvällen avslutades med en gemensam middag i bowlinghallen. I samband med detta informerades några nya medlemmar om föreningens verksamhet.

Vid tisdagens veterandag var föreningen representerad med några medlemmar som informerade besökarna om föreningens verksamhet. Två av våra medlemmar fick möjlighet att göra ett tandemhopp med fallskärm från helikopter. Vädret var fint och hopparna fick en annan syn på Stockholm och blev en erfarenhet rikare. Vi var också representerade med föreningens fana i den fanborg som omger minnesceremonin.

Idrottsveteraner tar emot svensk fana från Hans Majestät Konungen

Föreningen ansökte förra året om att få en fana av stiftelsen Sveriges Nationaldag. I maj fick ordförande ett samtal som bekräftade att föreningen skulle erhålla en svensk fanan på nationaldagen. Då föreningen har sitt säte i Enköping skulle den delas ut av landshövdingen i Uppsala. Efter lite diskussion mellan ordförande och representant för stiftelsen där föreningens verksamhet och geografiska spridning beskrevs, beslutades att föreningen skulle få ta emot fanan av HMK på Solliden på Skansen.

Efter ett upprop till föreningens sårade/skadade medlemmar anmälde sig Roger Ljunggren, Stefan Nordqvist, Thomas Torkelsson och Fredrik Orstadius.

Majestätet blev lite tveksam när han skulle överlämna fanan till Roger som saknar höger arm, men efter att Roger meddelat "Ers Majestät, jag fixar det" sträckte han fram fanan som Roger tog emot och marscherade ut tillsammans med de andra. Vi kunde höra kvällens kraftigaste applåd från den tusenhövdade publiken.

Från vänster Fredrik Orstadius, Thomas Torkelsson, Stefan Nordqvist, Roger Ljunggren.

I samband med nationaldagsfirandet på Skansen går ett festtåg från Kungsträdgården till Skansen till vilket föreningen kommer att bjudas in enligt ett mail från arrangören.

” Vår förhoppning är att ni nästa år och kommande år deltar i nationaldagsfirandet med er nya fana. Organisationer och föreningar bjuds in att delta i festtåget som går från Kungsträdgården till Skansen den 6 juni. Det brukar vara ca 450-500 personer från ca 25 föreningar och organisationer som deltar. Festtåget är ett viktigt - och mycket traditionstygnt - inslag i nationaldagsfirandet. Vi uppskattar mycket att Ni ville bidra till detta. Ni kommer att få en inbjudan från oss under nästa år.”

Vi hoppas att vi genom deltagande i festtåget ska kunna sprida information om föreningens verksamhet och att de av er som har möjlighet att delta också gör det. De som deltar i festtåget får fina sittplatser på Solliden under den show som årligen direktsänds i TV med kungafamiljen närvarande.

"Ers Majestät, jag fixar det!"

Vem får stöd från Idrottsveteranerna?

Du som har en fysisk skada från nationell eller internationell tjänstgöring och du som lider av diagnosticerat PTSD kan få stöd av föreningen.

Vi har inget kansli i vår förening som de andra fyra samarbetsorganisationerna har (Veteranförbundet, Invidzonen, Soldathemsförbundet och Sveriges militära kamratföreningars riksförbund). Det innebär att vi inte har möjlighet att följa upp den enskildes ekonomiska situation för att avgöra om stödet är nödvändigt eller inte. Vi utgår ifrån att den som begär stöd från oss också har behov av stödet och inte kan på egen hand stå för de kostnader som den önskade aktiviteten drar.

Med det som bakgrund stödjer vi all verksamhet som innebär att den enskilde ägnar sig åt fysisk verksamhet, eller verksamhet som kräver stor koncentration, t.ex. gevärs-, pistol- och bågskytte. Att som PTSD-drabbad ägna sig åt sådant som kräver stor koncentration upplevs som positivt och ett stöd i behandlingen.

Det innebär att vi stödjer med utrustning för träning och tävling inom olika idrotter. T.ex. cykel, kajak, skidor, ej licenspliktiga vapen m.m. Utrustningen blir som regel föreningens egendom och den enskilde får låna den av föreningen för sin verksamhet.

Vi stödjer också med kostnaden för att kunna träna på gym eller simma i simhall alternativt annat fysisk verksamhet som t.ex. årsavgift för kampsportsträning och liknande.

Har du ett önskemål? Tveka inte att kontakta någon i styrelsen och berätta vad du skulle vilja göra och få stöd med. Vi behandlar alla inkomna önskemål så skyndsamt det bara går och det innebär att du får svar inom någon eller några veckor.

Att satsa på fysisk träning i någon form är att satsa på sig själv! Vi stödjer din satsning!

Nytt medlemshanteringssystem

Vi har gått över till ett medlemshanteringssystem som heter My Club. Det innebär att du kommer att få faktura på medlemsavgiften (om du inte är ständig medlem) och kallelser/information via systemet.

Vi byter i samband med detta bank från Nordea till SEB, vilket innebär att det blir ett bankgirokonto med OCR-nr som är mottagare av din medlemsavgift. Har du en stående betalning så måste du ändra kontot när du får nästa faktura.

Det är också i det systemet du kommer att anmäla dig till våra arrangemang genom att fylla i ett anmälningsformulär som skickas till dig

Kajaktur på västkusten

Årets västkustpaddling genomfördes under sista helgen i juni och deltagarna fick uppleva närgångna sälar såväl som Herculesflygplan. Ett underbart väder ramade in turen som gick i Göteborgs norra skärgård. Välkommen på Idrottsveteranernas kajaktur på ostkusten i augusti! Se mer info på hemsidan.

